

Jonas

Iherosale mittebat fortē. tu q̄q̄ eras quasi vn' ex eis. Et non despicias die fratris tui. in die peregrinationis ei'. Et nō letaberis sup filios iuda i die p̄ditō nis eoz. ⁊ nō magnificab os tuū in die agustie. Neq̄ ingredieris porā ppli mei in die ruine eoz. neq̄ despicias et tu in malis ei' i die vastitatis illi'. Et nō emittis a duersus exercitū ei' in die vastitatis illi' neq̄ stabis in exitib' ut iterficias eos q̄ fugerint. Et nō p̄cludes reliq̄s ei' in die tribulatiōis qm̄ mixta ē di'es dñi sup oēs gētes. sicut fecisti. fiet tibi. retributiōnē tuā p̄uertā i caput tuū. Quō em̄ bibisti sup montē sc̄m̄ meū bibēt oēs gētes iugiter. ⁊ bibēt ⁊ absorbebūt. ⁊ erūt quasi nō sint. Et in monte sion erit saluatio et erit sanctus. Et possidebūt dom' iacob eos q̄ se possederāt. Et erit dom' ignis. et dom' ioseph flāma ⁊ dom' esau stipula. Et succēdetur in eis ⁊ deuorabūt eos. ⁊ nō erūt reliq̄s dom' esau. qz dñs locutus ē. Et hereditabunt hi q̄ ad austrū sunt montē esau. ⁊ q̄ in campesrib' philistinū. ⁊ possidebūt regionē effraim ⁊ regionem samarie. Et beniamin possidebit galaad. ⁊ trāsmigratio exercit' huius filioz isrl' oīa loca chananeoz vsq̄ ad sareptam ⁊ trāsmigratio hierl'm q̄ in borsoro ē possidebit ciuitates austrī. Et ascendent saluatores in montē sion iudicare montē esau. ⁊ erit domino regnum.

Explicit Abdias propheta. Incipit prologus in Jonam prophetam.

Quā sc̄m̄ hebrei affirmant filiū fuisse mulieris vidue sareptane. quem helias propheta mortuum suscitauit m̄se postea dicēte ad euz nūc cognoui qz vir dei es tu. ⁊ v̄bū dei in ore tuo veritas ē. Ob hanc etiā causam ipm̄ puez sic vocauit amathi. Amathi em̄ i n̄sa lingua veritatem sonat. Et ex eo q̄ v̄z helias locutus est ille qui suscitatus est. filius esse dicitur veritatis. Ideo de veritate

columba nascitur. quia ionas. columba sonat. In condemnationem autem israel ionas ad gentem mittit. qz niniue agente penitentiā illi in malitiā pseuerant. Tempibus quippe hierolva regis israel q̄ deo derelicto. euz populo suo in samaria idolis sacrificabat. ionam propheta fuisse quartus liber regū indicat. Is cū p̄phetia illuminante peccatores ciuitatis niniue dei misericordiā consecuturos videret. ne falsā p̄dicare videretur. ad denūciandū interituz eiusdez ciuitatis ire volebat. Nā sicut deus ad abraam de impietate sodomoz ⁊ gomozreoz locutus est. clamor sodomoz ⁊ gomozreoz peruenit ad me. Ita ⁊ de niniue dicit eo q̄ ascendit clamor malitie eius ad deum. Et qz sententia dei de sodomis facta. minime reuocata est. ita ⁊ ionas aduersum niniuen p̄latāz sententiam reuocare nolebat diuine dispensatiōis ignarus qui salutem hominum ad se conuertentium magis vult q̄ interitum. Hoc illi acciderat quod ⁊ sancto heliseo. qui filium sunamitidis mulieris mortuum ignorauit. Ideo a conspectu dei fugere se ionas putabat humanum aliquid passus. dicente dauid. Quo ibo a spiritu tuo ⁊ a facie tua quo fugiam.

Explicit plog'. Incipit argumētū.

i **Jonas columba pulcerri**
ma naufragio suo passio-
nem domini prefigurans
mūdum ad penitentiam
reuocat. ⁊ sub nomine ni-
niue salutem gentib' denūciat.

Explicit argumētū. Incipit ionas
propheta. Capitulum I

e **Factum est**
verbū domini ad ionā fi-
liū amathi dicēs. Surge
⁊ vade in niniue ciuitatē

grandē ⁊ p̄dica in ea. q̄ ascēdit malitia eius coram me. Et surrexit ionas vt fugeret in tharsis a facie dñi. Et descēdit ioppen. ⁊ inuenit nauē euntē ī tharsis. Et dedit naulū eius ⁊ descendit in eam vt iret cū eis in tharsis a facie dñi. dñs aut̄ misit ventū magnum in mare ⁊ facta est tempestas magna in mari. ⁊ nauis periclitabatur p̄teri. Et timuerunt naute. ⁊ clamauerūt viri ad deū suū. et miserūt vasa q̄ erāt in naui in mare. vt alleuiaret ab eis. Et ionas descēdit ad interiora nauis ⁊ dormiebat sopore graui. Et accessit ad eū gubernator et dixit ei. Quid tu sopore deprimis. Surge inuoca deū tuū. si forte recogitet deus de nobis ⁊ nō peamus. Et dixit vir ad collegā suū. Venite ⁊ mittam⁹ sortes. ⁊ sciamus quare hoc malū sit nobis. Et miserūt sortes. ⁊ cecidit fors sup ionā. Et dixerūt ad eū. Indica nobis cuius causa malū istud sit nobis. q̄d est opus tuū q̄ tra tua. ⁊ q̄ vadis. vel ex q̄ p̄lo es tu. Et dixit ad eos. Hebreus ego sum. ⁊ dñm deū celi ego timeo. q̄ fecit mare ⁊ aridam. Et timuerūt viri timore magno. ⁊ dixerūt ad eū. Quid hoc fecisti. Cognouerūt em̄ viri q̄ a facie dñi fugeret. q̄ indicauerat eis ionas. Et dixerūt ad eū. Quid faciem⁹ tibi. ⁊ cessabit mare a nobis. Quia mare ibat ⁊ intumescebat. ⁊ dixit ad eos. Tollite me ⁊ mittite ī mare ⁊ cessabit mare a vob. Scio em̄ ego. qm̄ p̄pter me tēpestas hęc grandis venit super vos. Et remigabāt viri vt reueterēt ad aridā ⁊ nō valebāt. q̄ mare ibat ⁊ intumescebat sup eos. Et clamauerūt ad dñm. ⁊ dixerūt. Quiesumus dñe ne peamus in aīa viri istius. ⁊ ne des sup nos sanguinē innocentē. q̄ tu dñe sicut voluisti fecisti. Et tulerūt ionā ⁊ miserūt in mare. et stetit mare a feruore suo. Et timuerunt viri timore magno dominū ⁊ immolauerunt hostias domino. ⁊auerūt vota.

II
E p̄pauit dñs pisces grandē vt deglutiret ionā. Et erat ionas in ventre piscis trib⁹ diebus ⁊

trib⁹ noctib⁹. Et orauit ionas ad dñm deū suū de ventre piscis. Et dixit. Clamaui de tribulatione mea ad dñm. ⁊ exaudiuit me. De ventre inferi clamaui. ⁊ exaudiuit vocē meā. Et piecisti me ī p̄fundū in corde maris. ⁊ flumē circūdedisti me. Om̄es gurgites tui et fluctus tui sup me trāsierūt. Et ego dixi. Abieci sum a cōspectu oculor⁹ tuor⁹. Tulerūt autē rursus videlo templū sc̄m tuū. Circūdederūt me aque vsq̄ ad animā abissus vallauit me. pelagus operuit caput meum. Ad extremū montiū descēdi. terre v̄cres concluderūt me in eternū ⁊ subleuabis de corruptione vitam meā dñe deus meus. Cum angustiaret in me anima mea dñi recordatus sum. vt veniat ad te oratio mea ad templū sanctum tuum. Qui custodiūt vanitates frustra misericordiā suam derelinquūt. Ego autē in voce laudis immolabo tibi. quecūq̄ v̄oui reddam pro salute mea dño. Et dixit dñs pisci. Et euomuit ionā in aridam.

III
Factū est verbuz dñi ad ionā e secūdo dicēs. Surge ⁊ vade ī ninuē ciuitatem magnā. ⁊ p̄dica in ea p̄dicatōnē quā ego loquor ad te. Et surrexit ionas ⁊ abiit in ninuē iuxta verbū dñi. Et ninuēlerat ciuitas magna itinere triū dieꝝ. Et cepit ionas introire ciuitatem itinere diei vnius. ⁊ clamauit ⁊ dixit. Adhuc quadraginta dies. et ninuē subuertetur. Et crediderūt viri ninuē in dño ⁊ predicauerunt ieiuniū. ⁊ vestiti sunt sacco a maiore vsq̄ ad minorem. Et puenit verbum ad regem ninuē. Et surrexit de solio suo. et abiecit vestimentuz suū a se. ⁊ indutus est sacco. ⁊ sedit in cinere. ⁊ clamauit et dixit in ninuē ex ore regis ⁊ principuz eius dicens. Domines ⁊ iumenta ⁊ boves ⁊ pecora non gustent quicūq̄ nec pascat̄. ⁊ aquā nō bibāt. ⁊ opiantur facies homines. ⁊ iumenta clament ad dominū in fortitudine. ⁊ conuertatur vir a via sua mala et ab iniquitate que ē in manib⁹ eor⁹. Quis scit si conuertatur ⁊

ignoscat deus. et revertatur a furore ire sue. et non peccabimus. Et vidit deus opera eorum quod conversi sunt de via sua mala. et misertus est super malitiam quam locutus fuerat ut faceret eis. et non fecit.

III

Afflictus est ionas afflictione magis. et iratus est et oravit ad dominum et dixit. Obsecro domine. nunquid non hoc est verbum meum cum adhuc essem in terra mea. Propter hoc percussisti me ut fugerem in tharsis. Scio enim quod tu deus clemens et misericors es. patiens et multe miserationis et ignoscens super malitiam. Et nunc domine tolle quoniam animam meam a me. quod melius est mihi mors quam vita. Et dixit dominus. Putasne bene irasceris tu. Et egressus est ionas de civitate. et sedit contra orientem civitatis. et fecit sibi umbraculum ibi. et sedebat subter illud in umbratione. et deret quod accideret civitati. et paravit dominus deus edera. et ascendit super caput ionæ ut esset umbra super caput eius. et protegeret eum. Laboraverat enim. Et letatus est ionas super edera leticia magis. Et pavit deus verbum meum ascensu diluculi in crastinum et percussit edera. et exaruit. Et cum ortus fuisset sol precepit dominus vento calido et verenti et percussit sol super caput ionæ. et estuabat. Et petiit aie sue ut moreretur. Et dixit. Melius est mihi mori quam vivere. Et dixit dominus ad ionam. Putasne bene irasceris tu super edera. Et dixit. Bene irascor ego usque ad mortem. Et dixit dominus. Tu dolens super edera in qua non laborasti neque fecisti ut cresceret. quod sub una nocte nata est et sub una nocte perit. et ego non peccavi in civitate magna. in qua sunt plus quam centum viginti milia hominum. quod nesciunt quid sit in dexterâ et sinistra suâ et iumenta multa.

Explicit Jonas propheta. **Incipit** prologus in Michæam prophetam.

Empibus ioathæ et achaz et esechie regum iuda. michæa propheta ad hanc prophetiam spiritu sancto repletus fuisse lectio prima demonstrat. Sed de supradicto nu-

mero regum ioathan et esechiam deo ob religionem placuisse. historia libri quarti regum. et secundi paralipomenon indicat. Achaz vero relicto deo. idola samarie quibus etiam filios suos in sacrificium igni commendandos obtulerat coluisse constat. Quamobrem deus samariam quam reges israel et iuda memoratorum simulacrorum superstitione sefellera increpans indignationem suam in eam processuram comminatus est. Populo etiam israel peravitatori et principibus eius qui eundem populum fallaci suasionem ad colenda idola impleverant verbis in sequentibus captivitatem et interitum affuturum denunciavit.

Explicit prologus incipit argumentum.

Michæas de morasthi coheres christi vastationem annunciat filie latronis. et obsidionem imponit contra eam. quia maxillam percussit iudicis israel.

Explicit argumentum. **Incipit** Michæas propheta. **Capitulum** I

Erbum domini

Vidit super samariam et hierusalē. Audite populi omnes. et attendat terra et plenitudo eius. et sit dominus deus vobis in testem. Dominus de templo sancto suo. Quia ecce dominus egredietur de loco suo. et ascendet et calcabit super excelsa terre. Et consumentur montes subter eum et valles scidentur sicut cera a facie ignis sicut aque que decurrunt in preceps. In scelere iacob omne istud et in peccatis domus israel. Quod scelus iacob. Nonne samaria. Et que excelsa iude. Nonne hierusalē. Et ponam samariam quasi aceruum lapidum in agro cum plantatur vinea.

D